

[Pürschel.]

dem, der har med Ungdommens Opdragelse at gøre, som har Evne og Kald til at tale til Ungdommen og lære dem, at den Vej, der nu vandles, det er en for dem selv og for Samfundet lige slet Vej. Der tales saa meget om seksuel Oplysning her i Landet. Javel, der er Trang til seksuel Oplysning, men den skulde ikke gaa ud paa at lære de unge, hvorledes de med mindst mulig Risiko kan have med de flest mulige Mandfolk eller Kvindfolk at gøre, men den skulde gaa ud paa at lære dem, hvilke Livsværdier, legemlige og navnlig aandelige, de uigenkaldelig smider bort, naar de smider sig selv væk i en Række løse Forhold. Det skulde være en Kærlighedens Højsang og ikke en Liderlighedens Slagsang, som skulde klinge ud over dette Land.

Her ligger den første og den største og den vanskeligste Opgave, og jeg haaber, at denne Opgave maa blive taget op af dem, der har Evne til og Mulighed for at tale til Ungdommen. Det kan saa vist tiltrænges.

Jensen (Gørding): Da Retslægeraadet i sin Tid rettede sin Henvendelse til Regeringen i Anledning af den stærke Stigning i de kriminelle Aborters Antal her i Landet, i Forbindelse med at Nævningedomstolene frikendte de herfor anklagede, vandt det overalt almindelig Tilslutning, at Ministeriet nedsatte den store Svangerskabskommission, for at denne gennem sin alsidige Sammensætning kunde finde den for Samfundet bedste Løsning af disse overordentlig vanskelige Problemer.

Hvor svært det har været for Kommissionen at finde en forsvarlig Løsning af Problemerne, ses bedst deraf, at den har maattet bruge hele 4 Aar, før den kom med sin Indstilling eller sine to Indstillinger, en Flertalsindstilling, hvortil slutter sig de 18 af Kommissionens 19 Medlemmer, og en Mindretalsindstilling af dette Tings ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit. Flertallets Indstilling gaar, som vel snart sagt alle ved, ud paa, at Fosterfjernelse kan ske paa medicinsk, etisk, eugenisk og social Indikation, hvorimod Mindretallet kun vil give Tilladelse til Forsterfordrivelse, naar en af de tre første Indikationer er til Stede, men ikke paa social Indikation alene, og Striden staar ikke alene i Svangerskabskommissionen, men overalt i Folket, i Pressen, ved Møderne og i Diskussionen Mand og Mand imellem om dette.

Regeringsforslaget har som Kommissionens Mindretal ikke villet anerkende den sociale Indikation som nok til, at der paa

denne alene kan tillades, at der foretages Fosterfjernelse. Til Gengæld indeholder det forelagte Lovforslag en noget udvidet medicinsk Indikation. Heller ikke dette har kunnet samle de divergerende Anskuelser, og hvis ikke Regeringspartierne stod helt enige om Regeringsforslaget, kunde det se ud til, som om der intet skulde komme ud af det store og, hvordan man end ser paa det, alligevel grundlæggende Arbejde, der er nedlagt ikke alene i Kommissionsforslaget, men ogsaa i Regeringsforslaget.

Alle kan dog vist være enige om, at den nuværende Tilstand er uholdbar, og at der, ikke alene af Hensyn til de mange ulykkelige Kvinder, gifte saavel som ugifte, som Loven vil hjælpe, men ogsaa for Retsbevidsthedens Skyld maa ske en Ændring. Tingets ærede Medlemmer har paa mange Maader gennem tilstillede Pjecer, gennem Dagspressen og ved Møder haft Lejlighed til at erfare, at det er paa høje Tid, der skabes en ny Lovgivning. Alle disse Henvendelser fra ulykkelige Kvinder, blandt hvilke ogsaa findes Kvinder med alvorlig kristelig Livsanskuelse, som forklarer om deres ødelagte Fremtid, om Hjælp ikke faas, disse Skildringer og Retsprotokollernes Oplysninger under de behandlede Forsterfordrivelsessager er for alle et Vidnesbyrd om, at der her er virkelig Nød paa Færde, og at Hjælp skal og bør ydes gennem den Lov, hvorom vi i Dag forhandler.

Det er derfor mit Haab, at Tingets ærede Medlemmer gennem det formentlig kommende Udvalg vil gaa ind i en fordomsfri Drøftelse af Lovforslaget. Lovforslaget er intet Ultimatum, men et Forhandlingsgrundlag, og den højtærede Justitsminister vil sikkert her, som ved Behandlingen af Børnelovene, vise Forhandlingsvenlighed over for anderledestænkende, naar da ikke Lovforslagets Grundprincipper forlanges ændret.

Fra forskellig Side hævdes det, at den danske Lægestand faar lagt et tungt Ansvar paa sig, naar den skal til at bruge Loven. Ja, bliver det nu tungere, end det er under den nuværende Lov? Jeg mener det ikke. Den gamle Lægeetik kan udtrykkes saadan: Ikke skade, lindre, trøste, undertiden helbrede. Hidtil har det være uhyre svært at formaa en ellers socialt forstaaende, humant tænkende Sygehuslæge til at foretage en Fosterfjernelse, selv paa ret svær medicinsk Indikation; herpaa har jeg adskillige Eksempler, og jeg har endnu paa mit Praksisomraade gaaende mere end een Kvinde, der endnu mange Aar efter maa lide under Følgerne af en nægtet Svangerskabsaf-